

Bayer György

A lelkipásztor szerepe a gyülekezet mozgósításában

I. Nagy és fontos feladatunk, küldetésünk van

Nem kevesebb, mint a világnak, a mi generációnknak elmondani a legnagyobb hírt. Amikor E. Kennedyt megölték, egy óra múlva megtudták az egész világon. A Coca-Cola cég elhatározta, hogy az évezred végéig minden embernek meg kell kóstolnia terméküket a földön. (Dr. Billy Kim példája.) El is érik. Van céljuk, és kidolgozták hozzá stratégiájukat. Mikor, kivel, milyen módon, mennyiért? A legnagyobb hír, hogy Jézus Krisztus meghalt értünk, feltámadt és él; aki hisz öbenne, annak nem kell elvesznie, ez a hír még nem jutott el mindenkire, még a ma rendelkezésre álló médiák segítségével sem. Ezt a gyülekezetnek kell megtennie. A gyülekezetnek szüksége van a mozgósításra. Ezt pedig tőlünk várja el az Úr, lelkipásztoroktól, a gyülekezetek vezetőitől.

Nagyon fontos szerepe van a gyülekezetnek a világban. Olyan, mint a sónak és mint a fénynek. A sónak a levesben kell lennie, illetve mindabban, amit tartósítani, ízesíteni kell, a fénynek pedig a sötétben, hogy ne törje össze magát az ember, no meg hát fény nélkül nincs élet. Mégis azt gondoljuk néha, s mintha ezt bizonyítaná mozgósítatlanságunk, hogy az emberek Krisztus és az egyház nélkül is boldogulni fognak valahogy.

„Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, bemerítve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28:19-20).

Nagy a küldetés, a feladat. Emberfeletti. Nélküle ezt nem lehet megvalósítani. Csodálatos küldetés a miénk! Embereket a pokolból, az életre, mennybe menteni.

„Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig” (ApCsel 1:8).

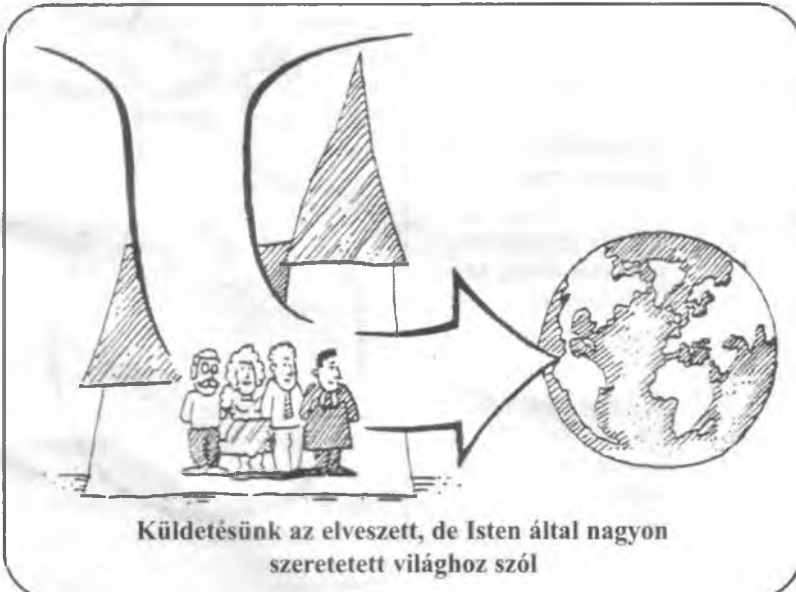
Néha így érezzük magunkat munkánkban, szolgálatunkban, a magunk vagy gyülekezetünkért tett fáradozásban.

Fontos és halaszthatatlan a feladat!

„Ti vagytok a föld sója. Ha pedig a só megízetlenül, mivel lehetne ízét visszaadni? Sem mire sem való már; csak arra, hogy kidobják, és eltámasszák az emberek” (Mt 5:13).

„Ti vagytok a világ világossága. Nem rejthető el a hegyen épült város” (Mt 5:14).

Tenni kell, míg szívünknek egy dobbanása van. Urunk még nem vonta vissza parancsát.

Szeretnénk a mozgósítást, statisztika változását, javulását. Vajon megteszünk-e mindent ezért? Isten szerinti-e az akarásunk? Figyelembe vesszünk olyan tényeket, melyeket figyelembe kell vennünk a cél érdekében?

Próbálgatom, próbálgatom, de nem megy. Mit csináljak?

Sokszor azt gondoljuk, hogy egyedül is menni fog, de így lehetetlen!

Humorosan talán ilyet is mondtunk már, bár ez nem oldotta meg a problémánkat. Tényleg csak az Úron múlik?

**Gyülekezetnövekedés –
„Az Úr adta, az Úr vette el...”**

A gyülekezet és misszió nem lehet egyetlen ember terhe!

Az imádság biztosan segít a megoldás felé. Az imádság azonban önmagában nem elég. Hiszen a Biblia még sok minden másra is felszólít, nemcsak imádságra. Bár az ima elengedhetetlen! (*Orando et laborando!*)

„Az egyház csak akkor egyház, ha másokért van jelen!”

– mondta Dietrich Bonhoeffer, a mártír lekipásztor.

Feladatunk, hogy segítsük, mozgósítsuk gyülekezetünket, egyházunkat erre a készsége!

Van olyan gyülekezet, mely ezt a biblikus célt, filozófiát fogalmazta meg:

Mi egy gyülekezet akarunk lenni, az egyháztól távol élők részére!

Azt gondolom, ez Isten akarata minden gyülekezettel, és egy biblikus gondolat. Gyülekezetükben (*Willow Creek, Chicago*)

ez a gondolat, cél mindennapivá lett a gyülekezet minden tagjának aktuális témája, aminek megvalósulásáért imádkoznak, dolgoznak, fáradoznak, terveznek, szerveznek, áldoznak. A misszióparancs nem elfelejtett biztatás számukra. Hogyan van ez nálunk? Mi a célom? Milyen út vezet hozzá? Tudja-e a gyülekezet, hogy mi a fő küldetése? Mire teszünk éppen most hangsúlyt a gyülekezetünkben? Mi az, amin dolgozunk, hogy megvalósuljon Isten nagy célja velünk?!

II. Mi motiválhat bennünket a gyülekezet mozgósítására?

Az egyes ember, és az egész világ szüksége

Az ige alapján tudjuk, hogy mi az egyes ember, és az egész világ legnagyobb szüksége. Természetesen probléma az, hogy milyen állapotban van az ember környezete. Súlyos kérdés, hogy mi van a szénhidrogén-készletekkel, az ivóvízzel és az ózonllyukkal. A legnagyobb probléma viszont nem ez, hanem az ember tragédiája, elvesztett állapota. Ez a végzetesen nagy baj motiváljon minket evangélizációra, misszióra!

„Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az Úr őt sújtotta mindnyájunk bűnéért.” (Ézs 53:6).

„Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki pedig nem hisz, elkárhozik.” (Mk 16:16).

„Mindenkinek vétkezett, és hiájával van az Isten dicsőségének.” (Róm 3:23).

„Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi aján-déka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” (Róm 6:23).

Isten akarata, Krisztus végrendelete

Parancsba kaptuk a mozgósítást. Azt, hogy legyünk mozgósított mozgósítók. A parancs az parancs. Érvényben is van. A „hadvezér” még nem vonta vissza. A parancs majd a paruziakor fog lejárni. No meg akkor is számunkra, ha már megáll a szívünk dobogni.

Mit csinállok a parancsral? Hogy merészelek szembeszállni „csapatommal” együtt az átszegezett kezű és feltámadt dicsőséges „parancsolóval”?! Hogy mondhatjuk őt Urunknak, ha nem tesszük, amit mond? (Mt 7:21).

„Ti vagytok a tanúim – így szól az Úr – és szolgálaim, akiket kiválasztottam, hogy megismerjétek, higgyetek bennem, és megértsetek, hogy csak én vagyok. Elöttem nem lett isten, és utánam sem lesz.” (Ézs 43:10).

„Ezután így szólt hozzájuk: „Menjétek el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.” (Mk 16:15).

„Azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön, és eljusson az igazság megismerésére.” (1Tim 2:4).

„Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen.” (2Pt 3:9).

Mentő szeretet az emberek iránt

Szeretnem kell az embereket, ha segíteni akarok nekik. Kell hogy motiváljon az irántuk való szeretet. Pál azt érzékelteti,

hogy semmik vagyunk, ha nem szeretünk. Ő annyira szereti az embereket, az övéit is, hogy kész lenne akár arra is, hogy kívül maradjon Isten országából, csak hogy ők bemeheessenek. A jó Pásztor életét adja barátaiért. Szeressem, aki mellettem van! Szeressem, aki szeret, de nem csak őt! Szereted-e a gyülekezetet, faludat, városodat? Isten akarja, hogy szeressük őket! A szeretet találékonyvá is tesz, és mozgósít.

A szeretetet el kell osztani, hogy el ne fogyjon!

„Tévelyegnek, akik rosszat akarnak, a szeretet és a hűség pedig jót akar.” (Péld 14:22).

„Mert azt kívánom, hogy inkább én magam legyek átok alatt, Krisztustól elszakítva testvéreim, az én test szerinti rokonaim helyett” (Róm 9:3).

„Mindenekelőtt az egymás iránti szeretet legyen kitartó benetek, mert a szeretet sok bűnt elfedez.” (1Pt 4:8).

„Mi tudjuk, hogy átmertünk a halálból az életbe, mert szeretjük testvéreinket: aki nem szereti a testvérét, az a halálban van.” (1Jn 3:14).

3. Az elhívásunk

Emlékszel, hogy mikor és hogyan hívott el az Úr?! Engem 1977 őszén, amikor katona voltam a zalaegerszegi lakatnyában, a lokátorosoknál. Belső, felső ellenállhatatlan hívással, s nem volt nyugtom addig, míg igent nem mondtam. Elhívattunk a lelkipásztori szolgálatra, a misszióra, evangélizációra. Ez egy nagy komplex feladat. Az elhívásom kell hogy motiváljon. Pált átsegíti a nehézségeken elhívása. Nem maradhat otthon. „Nem hallgathattam!” – mondta Dr. Martin Luther King. Mindig megragad, ha valaki elragadtatva végzi földi, evilági hivatását: orvosként, pedagógusként, sportolóként, kutatóként. Nem sajnálja magát, nem a pénzért csinálja, hanem hivatásból! Fontos motiváció a mi hivatásunk is, úgy gondolom, a mi mozgósításunkra.

„A közöttetek levő presbitereket tehát kérem én, a presbitertárs és Krisztus szenvedésének tanúja, valamint eljövendő dicsőségének is részese: legeltessétek az Isten közöttetek levő nyáját; ne kényszerből, hanem önként, ne nyereszkezdésből, hanem készségesen, ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak. És amikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koszorúját.” (1Pt 5:1–4).

4. A gyülekezet világban betöltött fontos szerepe

A Biblia szerint nem az a kérdés, hogy a világ ad-e helyet a gyülekezetnek, elismeri-e, támogatja-e befogadja-e. Arról van szó, hogy a gyülekezet készít helyet az embernek, az emberiségnek a mennyben. Ha hitre jut Krisztusban, van jövője. Ha nem, tragikus jövő elé néz. Csak Jézus tud segíteni. Csak az evangélium az orvosság. Nem adatott más segítség (ApCsel 4:12). Ha hisszük ezt, motiválva leszünk, és kijövünk kisebb-rendűségű komplexusainkból.

5. A világ vágyakozása, elvárása

Sokszor nem tűnik úgy, de a világ várja az igazi megoldást. Hiszen nem boldog. A narkotikumok nem boldogítják. Ott van benne az Isten alakú vákuum, szeretné kitölteni, de nem tudja.

„Keresztyénebbnek kellene lenniük a keresztyéneknek, hogy higgyek az Istenükben.”

Nietzsche

Nem csalódott-e túl sokat a keresztyénekben?

„Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését. De nem csak ez a világ, hanem még azok is, akik a Lélek első zsenyéjét kapták, mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a fiúságra, testünk megváltására. Én nyomorult ember! Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből? Hála az Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztus!” (Róm 8:19, 23).

A számonkérés ténye

A jó tanár számon kéri a leadott anyagot. A vezető kontrollálja munkatársait. A gazda, aki elment, számadásra hívja szolgálóit. Nekünk is számot kell adnunk majd küldetésünkről, a mindent tudó, mindent látó, szelid szemű Úrnak. Akkor biztosan nem lesznek már magyarázataim, érveim, hogy miért nem voltam mozgósított mozgósító.

„Ha ezt mondom a bűnösnek: Bűnös vagy, meg kell halnod! – és te nem mondd meg, és nem figyelmezteted a bűnöst, hogy rossz úton jár, akkor az a bűnös meghal ugyan büne miatt, de vért tőled kérem számon.” (Ez 33:8).

„Mielőtt úrvacsorázunk, beszélni kívánok a közösség áldásáról a Krisztus testében”

„Hosszú idő múlva aztán megjött ezeknek a szolgálónak az ura, és számadást tartott velük... Ezért előhívatta, és így szólt hozzá: Mit hallok rólad? Adj számat a sáfárságodról, mert nem lehetsz többé sáfár.” (Mt 25:19).

„Eljövök hamar: tartsd meg, amid van, hogy senki el ne vegye koronádat.” (Jel 3:11).

A mozgósítás néhány akadálya lehet:

Rendezetlen kapcsolatok a vezetésben, gyülekezetben

Egység, szeretet, harmónia hiánya. Beteg gyülekezet nem fogható harcra. Nem tud mozgásban lenni.

És most elértünk mai megbeszélésünk legfontosabb döntéséhez. Azt kell eldöntenünk, hogy kinek adjuk át az új konyhaszekrény kulcsát?!

Rengeteg energia, lelki erő kell a túlélésre, fennmaradásra, a meg a nemtelen harcra.

„Ha pedig egymást marjátok és faljátok, vigyázzatok: el ne emésszétek egymást!” (Gal 5:15).

Ok: dicsőségvágy? Pénzkérdés? Alázat hiánya? Bölcstelen vezetési stílus? Felkigondozás hiánya? Túl lágy vagy túl kemény vezetési stílus?

Elfelejtett, elhanyagolt misszióparancs!

Elfelejtettük volna mi a küldetésünk? Mi a fő feladatunk, miért hagyott életben Isten?

Lényegtelen dolgokkal telik az időnk? Magunk körül forgunk csak?

Közömbösség, kényelem

Nem érdekel mások sorsa, hisz őket sem érdekli az enyém? A misszió odaszánást és áldozatot követel. Mennyit áldoz egy sportoló, hogy győzzön?!

Evangélizáció? Misszió? Ej, ráérünk arra még (Pató Pál úr). Majd csinálják mások.

„Eredj a hangyához, te rest, figyeld, hogy mit tesz, és okulj!” (Péld 6:6).

Bibliai elvek sérülése

Visszafog a mozgósításban, és küldetésünk betöltésében, ha a bibliai alapelvek sérülnek.

Figyelembe kell vennünk a Biblia örökérvényű elveit. Ezek hiányában sérül a gyülekezeti éle-tünk és missziómunkánk.

Hiányzó látás, (vízió) célok

Jó, ha a lelkipásztornak nem glóriája van, hanem inkább víziója

Ha nincs cél, akkor már el is értük, ami egyenlő a nullával. Egy kínai közmondás azt mondja, „Ha van cél, lesz hozzá ösvény is”. Kell látás, vízió, ami nem álmodozás. Az Úrtól kapott látás, amely biblikus, missziócentrikus. A látáshoz, célhoz kell út is, lépések, melyek fegyelmezett Lélek-vezette megvalósításával el is lehet érni a célt. Bármilyen jó, szép és szükséges legyen is a vízió, nem fog megvalósulni, ha a lépések kidolgozásával, megértésével nincs mozgósítva a gyülekezet.

Csalódottság (Vicc, ami egyébként komoly!)

Mit énekel egy depressziós baptista? „Minden mindegy nékem Jézus...”

Nélkülözhetetlen elvek figyelembe vétele

A teljesség igénye nélkül hadd hívjam most fel a figyelmet, néhány fontos, és szerintem megsértett elvre:

1. A fő témánál kell maradnunk!

Krisztus-, gyülekezet, küldetéscentrikus gondolkodás és élet.

A fő téma Krisztus. A megváltás, Isten akaratja. – Mi van a gyülekezettel? Mire van szüksége? Hogyan kell táplálni? Mik az aktualitások? Hogyan tud növekedni? Mi a feladata? Mi van most soron? – Mi van a környezetünkkel? Az elveszett emberek elvesznek miattunk? Kinek nem mondtuk még el az evangéliumot? Hogyan tehetnénk újra, másként?

Mi a specialitásunk, fő témánk?

A misszió!

2. A munkamegosztás elve

Nem arról van szó, hogy egy dolgozik, és a többi nézi, netán bírálhatja. Nem úgy van a biblikus gyülekezetben, hogy néhányan játszanak a pályán, a többi meg szurkol, és okosabbnál okosabb ötleteket kiabál be a

játékosoknak, szolgálóknak. Nem! Minden hívőnek missziómunkásnak kell lennie! Jobban megy a munka, ha többen végzik. Teammunka, persze teamképesnek kell lennem. Nem kell azt gondolnom, hogy csak én tudom valamit is tenni, csak én értek hozzá. Ha ezt gondolom, rám is fogják hagyni, és egyedül maradok.

„Én ültettem, Apollós öntözte, de a növekedést az Isten adta.” (1Kor 3:6). És még: ApCsel 18:4–11, 24–28.

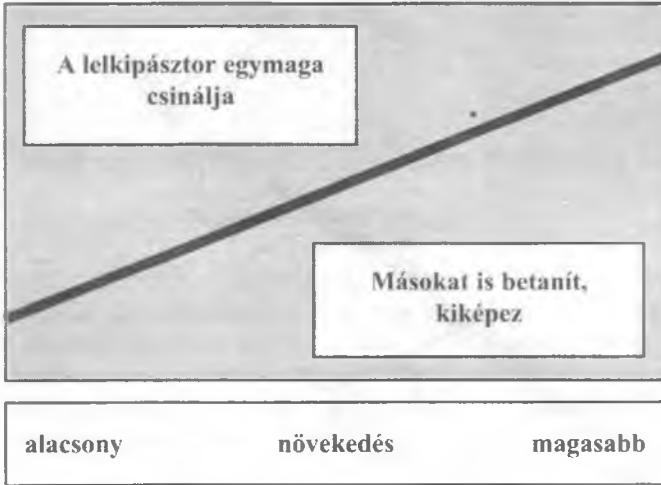
„Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai.” (1Pt 4:10). Munkamegosztás, a lelki ajándékok szerint: nem kell mindenkinek mindent tennie, hanem ajándéka szerint, egy részt az egészből. Lelki ajándékot fel kell ismerni, ki kell

Próbáltuk már, de nem valósult meg. Elindultunk, de leálltunk. Meghirdettük, de nem jöttek el. Mondtunk jelszavakat, de azok csak jelszavak voltak, mert nem volt stratégia, nem voltak felelősök, nem volt visszacsatolás, számonkérés, és ellaposodtak a dolgok.

Ezek mind akadályok, és még több is van. Fel kell ismernünk őket. Meg kell fogalmaznunk őket, szembe kell néznünk velük. Biztosan az a megoldás, hogy elkezdjük egyiket a másik után felgöngyölni a Szentlélek és a gyülekezet, valamint munkatársak segítségével. Ha nagyok tűnik az elefánt, úgy lehet megenni, hogy feldaraboljuk. Egyik végén neki kell kezdenünk. Hát persze, hogy nem könnyű.

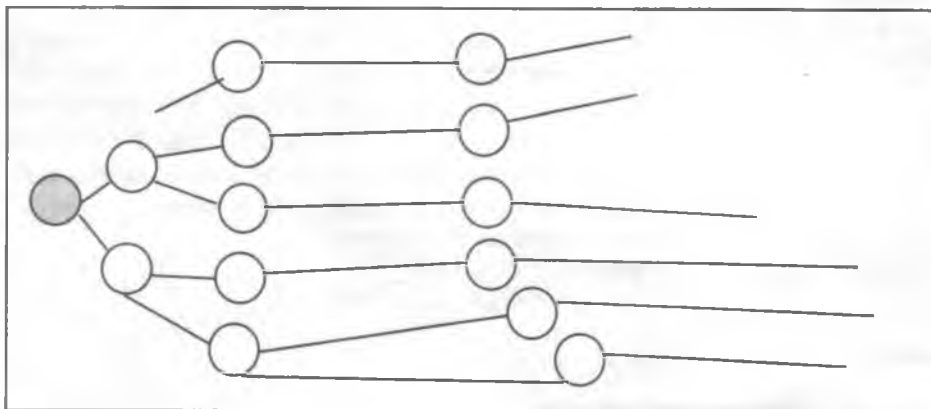
fejleszteni, munkaterületet kell adni, megbízással és visszacsatolással, számonkéréssel, korrekcióval és dicsérettel, ha jól csinálta. Tudok-e munkát, szolgálatot delegálni?

„Ti azonban választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet vagytok, Isten tulajdonába vett népe, hogy hirdessétek

nagy tetteit annak, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket.” (1Pt 2:9).

3. Megsokszorozódás elve

„És amiket tőlem hallottál sok tanú előtt, azokat add át megbízható embereknek, akik mások tanítására is alkalmasak lesznek!”
(2Tim 2:2)

Ez a 2:2:2 elv!
Mi a vezetők feladata igazából? Mire rendelte az Úr a szolgálattelvőket?
Arra, hogy minden munkát maguk végezzenek, talán kiszolgálva a gyülekezet igényeit, elvárásait?
Az Ef levél 4:11 szerint nem:

„És ő 'adott' némelyeket apostolokul, másokat prófétákul, ismét másokat evangélistákul, vagy pásztorokul és tanítókul, hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, a Krisztus testének építésére.”

Ez a lelkipásztor és a gyülekezet vezetőinek fő feladata. A mobilizáláshoz ez is elengedhetetlenül szükséges. Munkatárs-képzés, tanítványképzés.

Megfelelő struktúrák

Mi az indokunk, mi a magyarázatunk a struktúráinkat illetően? Néha csak ennyi: „Ezt így szoktuk. Atyáink is így csinálták. Csak. Mi lesz, ha nem sikerül? Mit szólnak a többiek? Még sosem próbáltuk másként stb.” Struktúráink felépítése, módszereink biblikusak-e, és elérjük-e velük a célt, ami Isten célja? Fontos kérdés, hogy eredményesek vagyunk-e az emberek Krisztusnak való megnyerésében, megtartásában, és mennyire való felkészítésében? Nem egyoldalúak-e istentiszteleteink. Érdekesek-e, változatosak-e? Van idő, alkalom, személyes életünkre, családunkra, gyülekezetre, missziómunkára? Vannak-e ennek legális időink, amikor nem kell rohanni, stresszben lenni, s közben elveszítjük a szívünket, örömlünket, s mégsem voltunk fény és só?!

Lásd a magyarázó ábrát a lap alján!

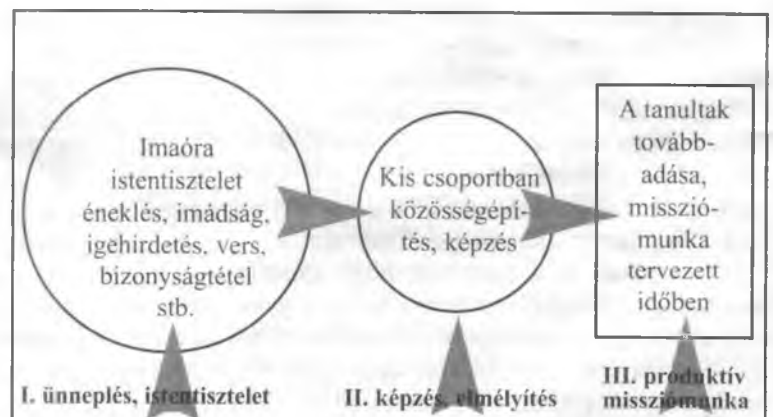
Ez mostani struktúránk megváltoztatását jelenti valószínű, hiszen sok esetben hasonló típusú alkalmunk van egy héten. A vasárnap pedig legtöbb esetben túlszűfolt. Hogy mozgósítható valaki, ha nincs mire? Ha nincs kiképezve? Ha nincs meg-

hívva? Ha nincs rá ideje, mert nem hagyunk neki? „De hogyan hívják segítségül azt, akiben nem hisznek? Hogyan is higgyenek abban, akit nem hallottak? Hogyan hallják meg igehirdető nélkül? És hogyan hirdessék, ha nem küldettek el? Így van megírva: »Mi-lyen kedves azoknak a jövelele, akik az evangéliumot hirdetik!«” (Róm 10:14).

A mozgósított mozgósító jellemzői, lelkesége

I. Istentől való elhívása van

Soha nem felejtethjük elhívónkat, elhívásunkat. Ez egy plusz az életünkben. Kell hogy mozgósítson. Ő választott ki minket munkatársnak. Az elhívás ténye, emléke átsegít nehéz helyeze-

teken, tartást ad. Miért mozgósítjuk a gyülekezetet? Mert erre *ragyunk elhívva*

Sámuel meghallotta a szót: „Szólj, mert hallja a te szolgád!” (1Sám 3:10).

Pál elhívása: „De Ő azt mondta nekem, eredj el, mert én messze küldelek téged, a pogányok közé!” (ApCsel 22:21).

2. Kész megfizetni elhívása árát – Egy afrikai odaszánt életű missziómunkás a fehér misszionáriustól tút meg cérnát kért. Mire kell neki? – gondolta a fehér. Aztán látta, hogy az afrikai a talpáról levált bőrt igyekszik visszavarni. Levált a szolgálat közben. Annyit ment az Úrért.

Ábrahám kész lett volna feláldozni egyetlen szeretett fiát. Pál így szól a Fil 3:7–8 szerint: „Ellenben azt, ami nekem nyereség volt, kárnak ítéltam a Krisztusért. Sőt most is kárnak ítélek mindent Krisztus Jézus, az én Uram ismeretének páratlan nagyságáért. Őerte kárba veszni hagytam, és szemétnak ítélek mindent, hogy Krisztust megnyerjem.”

„De én mindezekkel nem gondolok, sőt még az életem sem drága, csakhogy elvégezhessem futásomat és azt a szolgálatot, amelyet az Úr Jézustól azért kaptam, hogy bizonyosságot tegyek az Isten kegyelmének evangéliumáról.” (ApCsel 20:24).

A küldetésnek, elhivatásnak, mozgósításnak ára van. Mit vagyunk készek áldozni érte? Vannak mártír elődeink. Ők az életüket is készek voltak feláldozni. A gyülekezet mozgósításnak ára van. Idő, energia, imádság, lemondás költség stb.

3. Isten igéjéhez tartja magát

Az ige mérce kell hogy legyen a mozgósított mozgósító életében. Ige szerint kell élnünk. Kérdeznünk kell újra, meg újra, hogy mit mond Isten igéje. Hinnünk kell, hogy az Ige hatalom, és nem tér vissza Istenhez üresen. Az ige nélkül nincs gyülekezeti élet, sem misszió, evangélizáció. „Szívembe zártam beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.” (Zsolt 119:11).

„Ha eljutott hozzám igéd, én élveztem, igéd vidámságot szerzett nekem és szívbeli örömet, hiszen rólad neveztek el engem, Uram, Seregek Istene.” (Jer 15:16).

4. Látása van és vezetheti a Szentlélek

A vezető felelőssége, hogy elől járjon, és előre mutasson. Látás kell a munkára, misszióra vonatkozóan. Vezetés, ami a Szentlélektől van. Rugalmasságra és nyitásra van szükség a Szentlélek aktuális vezetése iránt. Ez mindig jellemző volt a mozgósítókra. Fülöpre emlékeztetek, akinek megvolt a munkája Samáriában, de mozdítható volt a Gázai útra, mert ott a Komornyiknak volt szüksége rá (ApCsel 8:26-tól) Pálnak is volt ilyen esete (ApCsel 16:6–10).

5. Szeretettel szolgál

Mindkettőn hangsúly van. A szereteten is, meg a szolgáló lelkületen. Mindkettőt Urunktól kell megtanulnunk. Lehet, hogy egy életen át tanulgatni fogjuk. A tizenkettő az utolsó estén azon vitatkozott: ki a nagyobb. Erre ő megmutatta, hogy ki a nagyobb, illetve hogyan lehet igazán nagy. Ennek útja a szeretet és szolgálat. Valaki azt mondta: „Nem vagy te olyan nagy, amilyen kicsinek mutatod magad.”

„De közöttetek ne így legyen: hanem aki naggyá akar lenni közöttetek, az legyen a szolgálatok, és aki közöttetek első akar lenni, az legyen a rabszolgálatok. Mint ahogy az Emberfia sem

azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.” (Mt 20:26–28)

Hol van az első szeretetem gyülekezetem iránt, az elveszett emberek iránt. De előtte a családom iránt. Szeressem azt is, aki mellettem van! Persze Jézus még a szeretet legfelsőbb fokáról is beszélt, az ellenség szeretéséről. Ha nem vigyázok, elfogy a szolgálatban a szeretetem, és akkor már nem szolgálat, csak robot, amiben nincsen köszönet. Akkor nem lesz munkatársam, s ami még rosszabb, a gyermekem sem kívánja meg a Krisztus útját, szolgálatát, egyáltalán nem (Jel 2:4–5).

6. Nem hagyja, hogy a keserűségek törbe csalják

Sok keserítő körülmény van. Butaság, ellenállás, értetlenség. Csalódunk abban, akiről nem gondoltuk, hogy fogunk. Hány-szor meghallgattunk valakit, és nem segített. Elmondtuk, és nem értette. Ismételtük százszor, és még mindig nem értette. Hívtuk, és nem jött. Megmutattuk a szoros kaput, és még sem ment be rajta. Hátunk mögött beszéltek, rágalmaztak, s ki tudja mi nem történt még. Magam előtt látom Pált, az üldözött és mégis boldog missziómunkást. Egészséges maradt lelkileg. Nem adta föl. Folytatta, pedig... Filippiben újfélkor kalodába szorított lábakkal, sebes háttal, Silás barátjával duettet éncel. Nem keserű. Ismeri Istent, ismeri az embert, ismeri magát. Ismeri és felvidítja a fényes jövő. Keserűen nem tudok mozgósítani. A keserűség tönkreteszi a családomat, kiűriti az imaházat. Pedig az ellenkezőjét szeretnénk. Lehet, hogy több csend kell? Több ima? Egy kis pihenés, szabadság lelkiismeret-furdalás nélküli kikapcsolódás a néha keserítő környezetből. Jóbarát, aki meghallgat, empatikusan visszatükröz?

„Ügveljetek arra, hogy senki se hajoljon el Isten kegyelmétől, hogy a keserűségnek a gyökere felnövekedve kárt ne okozzon, és sokakat meg ne fertőzzön!” (Zsid 12:15).

Mozgósító helyett esetleg lehetek „fertőző”?

7. Fegyelmezi magát

Mindig megragad a győzni akaró sportolók elszántsága, önfegyelme, edzése, mérkőzésre készülése. Aki mindent belead, izzad. Figyel a táplálkozására, pihenésre stb. Mert célja van. Szereti, amit csinál. Győzni akar. Elkötelezett. Örömet akar szerezni az edzőnek, a szurkolóknak. Nem tunyulhatunk el. Nem paposodhatunk el. Ha mi nem küzdünk hevesen, a célt szem előtt tartva, mi lesz akkor a gyülekezettel. Néha megelőz egy-egy gyülekezeti tag: elszántságban, odaszánásban, önfegyelmében? – „Aki pedig versenyben vesz részt, mindenképpen önmegtartóztató: azok azért, hogy elhervadó koszorút nyerjenek, mi pedig azért, hogy hervadhatatlant.” (1Kor 9:25–27 és még Fil 3:14; 2Tim 4:7–8; Jak 1:12; 1Pt 5:4; Jel 2:10). „Én tehát úgy futok, mint aki előtt nem bizonytalan a cél, úgy öklözök, mint aki nem a levegőbe vág, hanem megsanyargatom és szolgává teszem a testemet, hogy amíg másoknak prédikálok, magam ne legyek alkalmatlanná a küzdelemre.”

8. Hűséges

Hűséges egy hűtlen világban. Az Úrhoz, a társához, az elhivatásához, a megkezdett feladat elvégzésében. Nehézség, ellenállás ellenére is. – „Márpedig a sáfároktól elsősorban azt követelik, hogy mindegyikük hűségesnek bizonyuljon.” (1Kor 4:2).

„Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére, aki az előtte levő öröm helyett – a gyalázzal nem törődve – vállal-

ta a keresztet, és az Isten trónjának a jobbára ült. Gondoljatok rá, aki ilyen ellene irányuló támadást szenvedett el a bűnösöktől, hogy lelketekben megfáradva el ne csüggedjete! Mert a bűn ellen való harcban még nem álltatok ellen egészen a vérig." (Zsid 12:2)

A már mozgósított gyülekezet nyolc minőségi jellemzője*

A már emlegetett nagy nemzetközi felmérésnek az eredménye. Minden ma növekvő gyülekezetnek jellemzői ezek, bármelyik földrészen. Célunk lehet e jellemzőket gyülekezetünkben is elérni. Nevezhetnénk ezt vízióknak, amihez kidolgozhatjuk a lépéseket, hogy meg is valósuljon.

suk szerinti szolgálatukra alkalmassá tegyék (Ef 4:11). A vezetők támogatják a gyülekezet tagjait abban, hogy azzá váljanak, ami Isten terve az életükkel. Motiválnak, tanítanak, biztatnak. A gyülekezeti munka nagy részének végzése helyett idejük jelentős részét tanítványképzésre fordítják.

2. Ajándékorientált lelki munkások. A gyülekezetnövekedéssel kapcsolatos nemzetközi felmérés eredményeként a nyolc minőségjellemző közül a második. Éljenek és szolgáljanak a keresztyének, a hívők lelki ajándékuknak megfelelően a gyülekezetben! Isten lelke dolgozzon bennük és általuk. A gyülekezet vezetésének feladata, hogy segítsen felfedezni és kifejleszteni, befektetni a misszióban a lelki ajándékot.

1. Felhatalmazó vezetés.

A növekvő gyülekezet első minőségjellemzője egy nemzetközi felmérés szerint.

Növekvő gyülekezetek lelkipásztorai munkájukban arra törekszenek, hogy testvéreiket a gyülekezetben elhívásuk szerinti szolgálatukra alkalmassá tegyék (Ef 4:11). A vezetők támogatják a gyülekezet tagjait abban, hogy azzá váljanak, ami Isten terve az életükkel. Motiválnak, tanítanak, biztatnak. A gyülekezeti munka nagy részének végzése helyett idejük jelentős részét tanítványképzésre fordítják.

igen. Friss az, amit hisznek, ahogyan élnek, szenvedélyesen. Hiszik, élik, amit vallanak. Krisztusuk iránti hálából, szeretetből, engedelmségből.

4. Célszerű struktúrák. A gyülekezet növekedésének felmérés szerinti 4. jellemzője. Az a fő kérdés a gyülekezetben,

hogy a meglévő struktúrák betöltik-e küldetésüket, és segítenek-e az Isten által adott célt megvalósítani, ami evangélizációt, missziót, szeretettovábbadást jelent. Itt a „mi így szoktuk” érv nem vehető figyelembe. Olyan struktúrák megteremtésére törekednek, amelyek a munka folyamatos megszorozódását lehetővé teszik. A vezetők feladata a vezetés mellett új vezetők képzése.

5. Inspiráló istentisztelet. Az 5. minőségi jellemző a nemzetközi nagy felmérés eredményeként, ami a növekvő gyülekezetekre jellemző. Az istentiszteletnek az odalátogató számára, inspiráló élménynek kell lennie (megtérésre, imádatra, engedelmségre, cselek-

vésre, öröme stb. A Szentlélek működése kihatással van az istentisztelet formájára, légkörére. Ide jobban vonzódnak az emberek.

mélyek a gyülekezettel kapcsolatba kerüljenek és hallják az evangéliumot. A gyülekezetépítés kulcsa, hogy a gyülekezet az evangélizációs kínálatát egészen a nem keresztyének kérdéseire és szükségére állítsa be.

6. Teljes körű kis-csoportok. A gyülekezet tagjai kis-csoportokban, még-hozzá teljes körűekben élnek meg a szeretetközösséget, és így szolgálnak egymásnak. Nem csak bibliai idézetekről beszélnek itt, hanem megvan a lehetőségük, hogy megbeszéljék örö-

meiket, gondjaikat, terveiket is.

8. Szeretetteljes kapcsolatok. A gyülekezet növekedésének 8. minőségi jellemzője, de nem utolsó helyen. Az ősgyülekezetet is áthatotta a szeretetteljes kapcsolat. Ezt olvashatjuk rólok: „szívük-lelkük egy volt” (ApCsel 2). A jókedv, nevetés, felszabadult szeretetlégkör nagy jelentőségű, és összefügg a növekedéssel. Az emberek nem előadásokat akarnak hallani a szeretetről, hanem át akarják élni, hogy az valóságosan működik a hétköznapokban.

7. Szükségorientált evangélizáció. „Az evangélizáció annyiban minden keresztyén szolgálata, hogy a nem keresztyénekkel – akikkel személyesen jó kapcsolatban áll – saját ajándékaival szolgáljon, és gondoskodik arról, hogy ezek a sze-

Köszönöm, hogy elolvastad-e sorokat. Úgy irtam erről, mint aki nem szakértője a területnek. Érdekel azonban a dolog, és szeretném Isten segítségével a gyülekezetet, melyben szolgálok, mozgósítani. Tudom, hogy te is ezt akarod.

Melyek lehetnének a lépések a mozgósítás felé?

- Egészséges többre vágyás.
- A téma mélyebb tanulmányozása, segítség lehet *A gyülekezet természetes fejlődése* c. könyv tanulmányozása.
- Az említett teszt mielőbbi elvégzése.
- A javasolt eredmény, minimumfaktor figyelembe vételével való szisztematikus munka a mozgósítás érdekében.

Ha jobban érdekel a téma, kaphatsz segítséget Rózsás Józsefnél, Sátoraljaujhely 3980 Kopaszka u. 14.
E-mail: jrozsas@dpg.hu

* Részletesebben ld. *Christian A. Schwarz: A GYÜLEKEZET TERMÉSZETES FEJLŐDÉSE* c. könyve 22–36. oldal. Beszerezhető (BMSZ Jánoshalma, 6440)

BMSZ, Bayer György, Jánoshalma 6440 Kisszállási út 7/a.
Tel., fax: 77-401-782, e-mail: bmszbayer@mail.datanet.hu